

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

॥ श्रीयतिराजसप्ततिः ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः

श्रीमते रामानुजाय नमः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ श्रीयतिराजसप्ततिः ॥

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।

वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

कमप्याद्यं गुरुं वन्दे
कमलागृहमेधिनम्।
प्रवक्ता च्छन्दसां वक्ता
पञ्चरात्रस्य यः स्वयम् ॥ १ ॥

सहधर्मचरीं शौरेः
सम्मन्त्रितजगद्धिताम्।
अनुग्रहमयीं वन्दे
नित्यमज्ञातनिग्रहाम् ॥ २ ॥

वन्दे वैकुण्ठसेनान्यं
देवं सूत्रवतीसखम्।
यद्वेत्रशिखरस्पन्दे
विश्वमेतद्व्यवस्थितम् ॥ ३ ॥

यस्य सारस्वतं स्रोतो
वकुळामोदवासितम्।
श्रुतीनां विश्रमायालं
शठारिं तमुपास्महे ॥ ४ ॥

नाथेन मुनिना तेन
भवेयं नाथवानहम्।
यस्य नैगमिकं तत्त्वं
हस्तामलकतां गतम् ॥ ५ ॥

नमस्याम्यरविन्दाक्षं
नाथभावे व्यवस्थितम्।
शुद्धसत्त्वमयं शौरेः
अवतारमिवापरम् ॥ ६ ॥

अनुज्झितक्षमायोगं
अपुण्यजनबाधकम्।
अस्पृष्टमदरागं तं
रामं तुर्यमुपास्महे ॥ ७ ॥

विगाहे यामुनं तीर्थं
साधुबृन्दावने स्थितम्।
निरस्तजिह्वगस्पर्शं
यत्र कृष्णः कृतादरः ॥ ८ ॥

दयानिघ्नं यतीन्द्रस्य
देशिकं पूर्णमाश्रये।
येन विश्वसृजो विष्णोः
अपूर्यत मनोरथः ॥ ९ ॥

प्रणामं लक्ष्मणमुनिः
प्रतिगृह्णातु मामकम्।
प्रसाधयति यत्सूक्तिः
स्वाधीनपतिकां श्रुतिम् ॥ १० ॥

उपवीतिनमूर्ध्वपुण्ड्रवन्तं
त्रिजगत्पुण्यफलं त्रिदण्डहस्तम्।
शरणागतसार्थवाहमीडे
शिखया शेखरिणं पतिं यतीनाम् ॥ ११ ॥

प्रथयन् विमतेषु तीक्ष्णभावं
प्रभुरस्मत्परिरक्षणे यतीन्द्रः।

अपृथक्प्रतिपन्नयन्मयत्वैः
ववृधे पञ्चभिरायुधैर्मुुरारेः ॥ १२ ॥

शमितोदयशङ्करादिगर्वः
स्वबलादुद्धृतयादवप्रकाशः ।
अवरोपितवान् श्रुतेरपार्थान्
ननु रामावरजः स एष भूयः ॥ १३ ॥

अबहुश्रुतसम्भवं श्रुतीनां
जरतीनामयथायथप्रचारम् ।
विनिवर्तयितुं यतीश्वरोक्तिः
विदधे ताः स्थिरनीतिपञ्जरस्थाः ॥ १४ ॥

अमुना तपनातिशायिभूम्ना
यतिराजेन निबद्धनायकश्रीः ।
महती गुरुपङ्क्तिहारयष्टिः
विबुधानां हृदयङ्गमा विभाति ॥ १५ ॥

अलूनपक्षस्य यतिक्षमामृतः
विभाति वंशे हरितत्त्वमक्षतम् ।
यदुद्धवाः शुद्धसुवृत्तशीतलाः
भवन्ति मुक्तावकिभूषणं भुवः ॥ १६ ॥

अनपायविष्णुपदसंश्रयं भजे
कलया कयाऽपि कलयाऽप्यनुज्झितम् ।
अकळङ्कयोगमजडाशयोदितं
यतिराजचन्द्रमुपरागदूरगम् ॥ १७ ॥

अभिगम्य सम्यगनघाः सुमेधसः
यतिचक्रवर्तिपदपद्मपत्तनम् ।
हरिभक्तदास्यरसिकाः परस्परं
क्रयविक्रयार्हदशया समिन्धते ॥ १८ ॥

परुषातिवादपरिवादपैशुन-

प्रभृतिप्रभूतपतनीयपङ्किला ।
स्वदते ममाद्य सुभगा सरस्वती
यतिराजकीर्तिकतकैर्विशोधिता ॥ १९ ॥

अनुकल्पभूतमुरभित्पदं सताम्
अजहल्लिवर्गमपवर्गवैभवम् ।
चलचित्तवृत्तिविनिवर्तनौषधं
शरणं यतीन्द्रचरणं वृणीमहे ॥ २० ॥

श्वसितावधूतपरवादिवैभवाः
निगमान्तनीतिजलधेस्तलस्पृशः ।
प्रतिपादयन्ति गतिमापवर्गिकीं
यतिसार्वभौमपदसात्कृताशयाः ॥ २१ ॥

मूले निविश्य महतां निगमद्रुमाणां
मुष्णन् प्रतारकभयं धृतनैकदण्डः ।
रङ्गेशभक्तजनमानसराजहंसः
रामानुजः शरणमस्तु मुनिः स्वयं नः ॥ २२ ॥

सन्मन्त्रवित् क्षिपति संयमिनां नरेन्द्रः
संसारजिह्वगमुखैः समुपस्थितं नः ।
विष्वक्ततं विषयलोभविषं निजाभिः
गाढानुभावगरुडध्वजभावनाभिः ॥ २३ ॥

नाथः स एष यमिनां नखरश्मिजालैः
अन्तर्निलीनमपनीय तमो मदीयम् ।
विज्ञानचित्रमनघं लिखतीव चित्ते
व्याख्यानकेळिरसिकेन कराम्बुजेन ॥ २४ ॥

उद्गृह्णीतीमुपनिषत्सु निगूढमर्थं
चित्ते निवेशयितुमल्पधियां स्वयं नः ।

पश्येम लक्ष्मणमुनेः प्रतिपन्नहस्ताम्
उन्निद्रपद्मसुभगामुपदेशमुद्राम् ॥ २५ ॥

आकर्षणानि निगमान्तसरस्वतीनाम्
उच्चाटनानि बहिरन्तरुपप्लवानाम् ।
पथ्यानि घोरभवसञ्चुरपीडितानां
हृद्यानि भान्ति यतिराजमुनेर्वचांसि ॥ २६ ॥

शीतस्वभावसुभगानुभवः शिखावान्
दोषावमर्दनियतोन्नतिरोषधीशः ।
तापानुबन्धशमनस्तपनः प्रजानां
रामानुजो जयति संवलितत्रिधामा ॥ २७ ॥

जयति सकलविद्यावाहिनीजन्मशैलः
जनिपथपरिवृत्तिश्रान्तविश्रान्तिशाखी ।
निखिलकुमतिमायाशर्वरीबालसूर्यः
निगमजलधिवेलापूर्णचन्द्रो यतीन्द्रः ॥ २८ ॥

मुनिबहुमतसारा मुक्तिनिश्रेणिकेयं
सहृदयहृदयानां शाश्वती दिष्टसिद्धिः ।
शमितदुरितगन्धा संयमीन्द्रस्य सूक्तिः
परिचितगहना नः प्रस्नुवीत प्रसादम् ॥ २९ ॥

भवमरुपरिखिन्नस्फीतपानीयसिन्धुः
दुरितरहितजिह्वादुग्धकुल्यासकुल्या ।
श्रुतिनयनसनाभिः शोभते लक्ष्मणोक्तिः
नरकमथनसेवास्वादनाडिन्धमा नः ॥ ३० ॥

हरिपदमकरन्दस्यन्दिनः संश्रितानाम्
अनुगतबहुशाखास्तापमुन्मूलयन्ति ।
शमितदुरितगन्धाः संयमीन्द्रप्रबन्धाः
कथकजनमनीषाकल्पनाकल्पवृक्षाः ॥ ३१ ॥

नानाभूतैर्जगति समयैर्नर्मलीलां विधित्सोः
 अन्त्यं वर्णं प्रथयति विभोरादिमव्यूहभेदे।
 विश्वं त्रातुं विषयनियतं व्यञ्जितानुग्रहः सन्
 विष्वक्सेनो यतिपतिरभूद्वेत्रसारस्त्रिदण्डः ॥ ३२ ॥

लक्ष्यं बुद्धे रसिकरसनालास्यलीलानिदानं
 शुद्धास्वादं किमपि जगति श्रोत्रदिव्यौषधं नः।
 लक्ष्यालक्ष्यैः सितजलधिवद्भाति तात्पर्यरत्नैः
 लक्ष्मीकान्तस्फटिकमुकुरो लक्ष्मणार्योपदेशः ॥ ३३ ॥

स्थितिमवधीरयन्त्यतिमनोरथसिद्धिमतीं
 यतिपतिसम्प्रदायनिरपायधनोपचिताः।
 मधुकरमौळिदध्नमददन्तुरदन्ति घटा-
 करटकटाहवाहिघनशीकरशीभरिताम् ॥ ३४ ॥

निरुपधिरङ्गवृत्तिरसिकानभिताण्डवयन्
 निगमविमर्शकेळिरसिकैर्निभृतैर्विधृतः।
 गुणपरिणद्धसूक्तिदृढकोणविघट्टनया
 रटति दिशामुखेषु यतिराजयशः पटहः ॥ ३५ ॥

इदम्प्रथमसम्भवत्कुमतिजालकूलङ्कषाः
 मृषामतविषानलज्वलितजीवजीवातवः।
 क्षरन्त्यमृतमक्षरं यतिपुरन्दरस्योक्तयः
 चिरन्तनसरस्वतीचिकुरबन्धसैरन्ध्रिकाः ॥ ३६ ॥

सुधाशनसुदुर्ग्रहश्रुतिसमष्टिमुष्टिन्धयः
 कथाहवमसौ गतान् कपटसौगतान् खण्डयन्।
 मुनिर्मनसि लक्ष्मणो मुदमुदञ्चयत्यञ्जसा
 मुकुन्दगुणमौक्तिकप्रकरशुक्तिभिः सूक्तिभिः ॥ ३७ ॥

कपर्दिमतकर्दमं कपिलकल्पनावागुरां
 दुरत्ययमतीत्य तद् द्रुहिणतन्त्रयन्त्रोदरम्।

कुदृष्टिकुहनामुखे निपततः परब्रह्मणः
करग्रहविचक्षणो जयति लक्ष्मणोऽयं मुनिः ॥ ३८ ॥

कणादपरिपाटिभिः कपिलकल्पनानाटकैः
कुमारिलकुमाषितैर्गुरुनिबन्धनग्रन्थिभिः ।
तथागतकथाशतैस्तदनुसारिजल्पैरपि
प्रतारितमिदं जगत् प्रगुणितं यतीन्द्रोक्तिभिः ॥ ३९ ॥

कथाकलहकौतुकग्रहगृहीतकौतस्कृत-
प्रथाजलधिसम्प्लवग्रसनकुम्भसम्भूतयः ।
जयन्ति सुधियो यतिक्षितिभृदन्तिकोपासना-
प्रभावपरिपक्त्रिमप्रमितिभारतीसम्पदः ॥ ४० ॥

यतीश्वरसरस्वतीसुरमिताशयानां सतां
वहामि चरणाम्बुजं प्रणतिशालिना मौळिना ।
तदन्यमतदुर्मदज्वलितचेतसां वादिनां
शिरस्सु निहितं मया पदमदक्षिणं लक्ष्यताम् ॥ ४१ ॥

भजस्व यतिभूपतेरनिदमादिदुर्वासना-
कदध्वपरिवर्तनश्रमनिवर्तनीं वर्तनीम् ।
लभस्व हृदय स्वयं रथपदायुधानुग्रह-
द्वृतप्रहृतिनिस्त्रुटद्वुरितदुर्वृतिं निर्वृतिम् ॥ ४२ ॥

कुमतिविहितग्रन्थग्रन्थिप्रभूतमतान्तर-
ग्रहिळमनसः पश्यन्त्यल्पां यतीश्वरभारतीम् ।
विकटमुरभिद्वक्षः पीठीपरिष्करणोचितः
कुलगिरितुलारोहे भावी कियानिव कौस्तुभः ॥ ४३ ॥

स्थविरनिगमस्तोमस्थेयां यतीश्वरभारतीं
कुमतिफणितिक्षोभक्षीबाः क्षिपन्तु भजन्तु वा ।
रसपरिमळश्लाघाघोषस्फुटत्पुटभेदनं
लवणवणिजः कर्पूरार्घं किमित्यभिमन्वते ॥ ४४ ॥

वहति महिळामादो वेधास्त्रयीमुखरैर्मुखैः
 वरतनुतया वामो भागः शिवस्य विवर्तते।
 तदपि परमं तत्त्वं गोपीजनस्य वशंवदं
 मदनकदनैर्न क्लिश्यन्ते यतीश्वरसंश्रयाः ॥ ४५ ॥

निगमपथिकच्छायाशाखी निराशमहानिधिः
 महितविविधच्छात्रश्रेणीमनोरथसारथिः।
 त्रिभुवनतमःप्रत्यूषोऽयं त्रिविद्यशिखामणिः
 प्रथयति यतिक्षमाभृत् पारावरीमविपर्ययाम् ॥ ४६ ॥

जडमतिमुधादन्तादन्तिव्यथौषधसिद्धयः
 प्रमितिनिधयः प्रज्ञाशालिप्रपालनयष्टयः।
 श्रुतिसुरभयः शुद्धानन्दाभिवर्षुकवारिदाः
 यमगतिकथाविच्छेदिन्यो यतीश्वरसूक्तयः ॥ ४७ ॥

प्रतिकलमिह प्रत्यक्तत्त्वावलोकनदीपिकाः
 यतिपरिवृढग्रन्थाश्चिन्तां निरन्तरयन्ति नः।
 अकलुषपरज्ञानौत्सुक्यक्षुधातुरदुर्दशा-
 परिणतफलप्रत्यासीदत्फलेग्रहिसुग्रहाः ॥ ४८ ॥

मुकुन्दाङ्घ्रिश्रद्धाकुमुदवनचन्द्रातपनिभाः
 मुमुक्षामक्षोभ्यां ददति मुनिवृन्दारकगिरः।
 स्वसिद्धान्तध्वान्तस्थिरकुतुकदुर्वादिपरिषद्-
 दिवाभीतप्रेक्षादिनकरसमुत्थानपरुषाः ॥ ४९ ॥

निराबाधा बोधायनफणितिनिष्यन्दसुभगाः
 विशुद्धोपन्यासव्यतिभिदुरशारीरकनयाः।
 अकुण्ठैः कल्पन्ते यतिपतिनिबन्धा निजमुखैः
 अनिद्राणप्रज्ञारसधमनिवेधाय सुधियाम् ॥ ५० ॥

विकल्पाटोपेन श्रुतिपथमशेषं विघटयन्
 यदृच्छानिर्दिष्टे यतिनृपतिशब्दे विरमति।

वितण्डाहङ्कुर्वत्प्रतिकथकवेतण्डपृतना-
वियातव्यापारव्यतिमथनसंरम्भकलहः ॥ ५१ ॥

प्रतिष्ठा तर्काणां प्रतिपदमृचां धाम यजुषां
परिष्कारः साम्नां परिपणमथर्वाङ्गिरसयोः।
प्रदीपस्तत्त्वानां प्रतिकृतिरसौ तापसगिरां
प्रसक्तिं संवित्तेः प्रदिशति यतीशानफणितिः ॥ ५२ ॥

हतावद्ये हृद्ये हरिचरणपङ्केरुहयुगे
निबध्नन्त्यैकान्त्यं किमपि यतिभूमृत्फणितयः।
शुनासीरस्कन्दद्रुहिणहरहेरम्बहुतमुक्-
प्रमेशादिक्षुद्रप्रणतिपरिहारप्रतिभुवः ॥ ५३ ॥

यथाभूतस्वार्था यतिनृपतिसूक्तिर्विजयते
सुधासन्दोहाब्धिः सुचरितविपक्तिः श्रुतिमताम्।
कथादृप्यत्कौतस्कृतकलहकोलाहलहत-
त्रिवेदीनिर्वेदप्रशमनविनोदप्रणयिनी ॥ ५४ ॥

श्रुतिश्रेणीचूडापदबहुमते लक्ष्मणमते
स्वपक्षस्थान् दोषान् वितथमतिरारोपयति यः।
स्वहस्तेनोत्क्षिप्तैः स खलु निजगात्रेषु बहुळं
गळद्विर्जम्बालैर्गगनतलमालिम्पति जडः ॥ ५५ ॥

निरालोके लोके निरुपधिपरस्नेहभरितः
यतिक्ष्माभृद्दीपो यदि न किल जाज्वल्यत इह।
अहङ्कारध्वान्तं विजहति कथङ्कारमनघाः
कुतर्कव्याळौघं कुमतिमतपाताळकुहरम् ॥ ५६ ॥

यतिक्ष्माभृद्दृष्टं मतमिह नवीनं तदपि किं
ततः प्रागेवान्यद्बुद्ध तदपि किं वर्णनिकषे।
निशाम्यन्तां यद्वा निजमततिरस्कारविगमात्
निरातङ्काष्टङ्कद्रमिडकुहदेवप्रभृतयः ॥ ५७ ॥

सुधासारं श्रीमद्यतिवरभुवः श्रोत्रकुहरे
 निषिञ्चन्ति न्यञ्चन्निगमगरिमाणः फणितयः।
 यदास्वादाभ्यासप्रचयमहिमोल्लासितधियां
 सदाऽऽस्वाद्यं काले तदमृतमनन्तं सुमनसाम् ॥ ५८ ॥

यतिक्षोणीभर्तुर्यदिदमनिदम्भोगजनता-
 शिरःश्रेणीजुष्टं तदिह दृढबन्धं प्रभवति।
 अविद्यारण्यानीकुहरविहरन्मामकमनः-
 प्रमाद्यन्मातङ्गप्रथमनिगळं पादयुगळम् ॥ ५९ ॥

सवित्री मुक्तानां सकलजगदेनःप्रशमनी
 गरीयोभिस्तीर्थैरुपचितरसा यामुनमुखैः।
 निरुच्छेदा निम्नेतरमपि समाप्लावयति मां
 यदृच्छाविक्षेपाद्यतिपतिदयादिव्यतटिनी ॥ ६० ॥

चिन्ताशेषदुर्थदन्तुरवचःकन्थाशतग्रन्थिलाः
 सिद्धान्ता न समिन्धते यतिपतिग्रन्थानुसन्धायिनि।
 मुक्ताशुक्तिविशुद्धसिद्धतटिनीचूडालचूडापदः
 किं कुल्यां कलयेत खण्डपरशुर्मण्डूकमञ्जूषिकाम् ॥ ६१ ॥

वन्दे तं यमिनां धुरन्धरमहं मानान्धकारदृहा
 पन्थानं परिपन्थिनां निजदृशा रुन्धानमिन्धानया।
 दत्तं येन दयासुधाम्बुनिधिना पीत्वा विशुद्धं पयः
 काले नः करिशैलकृष्णजलदः काङ्क्षाधिकं वर्षति ॥ ६२ ॥

काषायेण गृहीतपीतवसना दण्डैस्त्रिभिर्मण्डिता
 सा मूर्तिर्मुरमर्दनस्य जयति त्रय्यन्तसंरक्षिणी।
 यत्प्रख्यापिततीर्थवर्धितधियामभ्यस्यतां यद्गुणान्
 आ सिन्धोरनिदम्प्रदेशनियता कीर्तिः प्रजागर्ति नः ॥ ६३ ॥

लिप्से लक्ष्मणयोगिनः पदयुगं रथ्यापरागच्छटा-
 रक्षारोपणधन्यसूरिपरिषत्सीमन्तसीमान्तिकम्।

भिक्षापर्वटनक्षणेष्ु विभराञ्चक्रे गळत्किल्बिषा
यद्विन्यासमिषेण पत्रमकरीमुद्रां समुद्राम्बरा ॥ ६४ ॥

नानातन्त्रविलोभितेन मनसा निर्णीतदुर्नीतिभिः
कष्टं कुत्सितदृष्टिभिर्यतिपतेरादेशवैदेशिकैः।
व्यासो हासपदीकृतः परिहृतः प्राचेतसश्चेतसः
कूप्तः केळिशुकः शुकः स च मुधाबाधाय बोधायनः ॥ ६५ ॥

अर्थ्या तिष्ठति मामिका मतिरसावाजन्मराजन्वती
पत्या संयमिनामनेन जगतामत्याहितच्छेदिना।
यत्सारस्वतदुग्धसागरसुधासिद्धौषधास्वादिनां
प्रस्वापाय न बोभवीति भगवन्मायामहायामिनी ॥ ६६ ॥

शुद्धादेशवशंवदीकृतयतिक्षोणीशवाणीशता-
प्रत्यादिष्टबहिर्गतिः श्रुतिशिरःप्रासादमासीदति।
दुग्धोदन्वदपत्यसन्निधिसदासामोददामोदर-
श्लक्ष्णालोकनदौर्ललित्यललितोन्मेषा मनीषा मम ॥ ६७ ॥

आस्तां नाम यतीन्द्रपद्धतिजुषामाजानशुद्धा मतिः
तच्चाव्याजविदग्धमुग्धमधुरं सारस्वतं शाश्वतम्।
को वा चक्षुरुदञ्चयेदपि पुरः साटोपतर्कच्छटा
शस्त्राशस्त्रिविहारसम्भृतरणास्वादेशु वादेशु नः ॥ ६८ ॥

पर्याप्तं पर्यचैषं कणचरणकथामाक्षपादं शिशिक्षे
मीमांसामांसलात्मा समजनिषि मुहुः साङ्ख्ययोगौ समाख्यम्।
इत्थं तैस्तैर्यतीन्द्रत्रुटितबहुमृषातन्त्रकान्तारपान्थैः
अन्तर्मोहक्षपान्थैरहह किमिह नश्चिन्तनीयं तनीयः ॥ ६९ ॥

गाथा ताथागतानां गळति गमनिका कापिली क्वाऽपि लीना
क्षीणा काणादवाणी द्रुहिणहरगिरः सौरभं नारभन्ते।
क्षामा कौमारिलोक्तिर्जगति गुरुमतं गौरवाहूरवान्तं
का शङ्का शङ्करादेर्भजति यतिपतौ भद्रवेदीं त्रिवेदीम् ॥ ७० ॥

विष्वग्व्यापिन्यगाधे यतिनृपतियशःसम्पदेकार्णवेऽस्मिन्
श्रद्धाशुद्धावगाहैः शुभमतिभिरसौ वेङ्कटेशोऽभिषिक्तः।
प्रज्ञादौर्जन्यगर्जत्प्रतिकथकवचस्तूलवातूलवृत्त्या
सप्तत्या सारवत्या समतनुत सतां प्रीतिमेतां समेताम् ॥ ७१ ॥

आशामतङ्गजगणानविषह्यवेगान्
पादे यतिश्रित्तिभृतः प्रसभं निरुन्धन्।
कार्यः कथाहवकुतूहलिभिः परेषां
कर्णे स एष कवितार्किकसिंहनादः ॥ ७२ ॥

उपशमितकुदृष्टिविप्लवानां
उपनिषदामुपचारदीपिकेयम्।
कबळितभगवद्विभूतियुग्मां
दिशतु मतिं यतिराजसप्ततिर्नः ॥ ७३ ॥

करतलामलकीकृतसत्पथाः
श्रुतिवतंसितसूनृतसूक्तयः।
दिवसतारकयन्ति समत्सरान्
यतिपुरन्दरसप्ततिसादराः ॥ ७४ ॥

॥ इति श्रीयतिराजसप्ततिः समाप्ता ॥

कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने।

श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥